

Бѣдентъ пр., будущій: Той закачи да размыслюва за бѣдното си поминуваніе. *Р.А.* 17. Мѣсто за бѣдно свърталиште. *ib.* 19. На сегашній и на бѣдный животъ. *ib.* 125. Остарѣлите родители свикватъ уцѣлѣлото отъ пльсенья и отъ ржжата рицарство да повдигне кръстовъ походъ противъ новиятъ и будниятъ вѣкъ. З. 90. Азъ захванихъ да мыслихъ за бѣдните примѣждія. *Х. II.* 70. Само женена, ако има въ това (моминско) дружество, тя го обрыща въ веселость чрѣзъ бѣдни сполуки и добъръ животъ съ мажъ. Ч. 68. **Бѣди** форма повел. (желат.) наклоненія существ. маюла, употребительная въ значеніи какъ будто съ слѣдующемъ мѣстѣ народной пѣсни у Чолакова 354: Привеза бѣло бре гѣрло: Ако жъ Турци бре сретна, Сосъ главъ да имъ накивне—**Буди** жъ гѣрло болѣло— — Бре Турци, бре Дрѣнополъци—Веднакъ ю селямъ бре дали; Она имъ з' глава завѣрте—**Буди** жъ гѣрло болѣло.

Бѣдни вечеръ (съ традиціонною орографіей ж-са, не смотря на бѣдни дан, ясно указывающее на производство отъ корня л. бѣдѣти *vigilare*) этимологическій синонимъ латинскихъ *vigiliae*—1) канунъ Рождества Христова, сочельникъ: Вечеръ-тѣ (24-ый Декемврія) на трапезѣ-тѣ полагать разны посты ястія: хощавъ, зелникъ, гушки (шилцы или сармы)—сухъ фасуль, варень на чорбѣ и уджурканъ и пр. Отъ главни-тѣ (дѣрза-та) съсъ кон-то съварили ястія-та, еднѣ главни загасватъ въ брашно-то и жъ скрываютъ за лѣкъ отъ урочисваніе. Кога урочиса нѣкой, напалвать жъ, изгасатъ жъ въ еднѣ зеленѣ каленѣ паницѣ съсъ водѣ прѣдъ урочисаній-тѣ, и омиватъ му образъ-тѣ да оздравѣ. Ч. 28. Ако имать въ кѫщи иловъ женѣ, или добытъ-къ, или овошкъ—взема една жена сѣкырѣ-тѣ, отива надъ нею, вдигне сѣкырѣ-тѣ ужъ да жъ прѣсече и казва: „щешь ли да родишъ, или щѣ та прѣсъкъ?“ па друга жена казва: „немой тя ще роди“—до три пѣти, и жъ остави, като вѣрзатъ че ще роди до годинѣ. *ib.* Ср. сл. бѣдникъ. Гледай си, Гано, бѣдный-тѣ вечеръ! Ч. 142. Да тя поживи Господъ, отъ бѣдни вечеръ до коледа. *ib.* 148. Испиль си и отъ бѣдный-тѣ вечеръ грошече-то (Ако нѣкой похарчи монетж-тѣ отъ бѣдный-тѣ вечеръ, то отъ него не трѣбна да ся очяква никъкво добро). *ib.* 165. 2) канунъ Новаго Года: Вечеръ-тѣ (31-ый Дек.) праватъ бѣдни вечеръ: праватъ тутманикъ (замесено тѣсто съсъ масло и сирене), пачж, мѣсать бѣдника (пита съ грошече или старъ парж), освѣнъ тѣхъ полагать на трапезѣ-тѣ различни други ястія, и колапче съсъ трици и орѣхи, каджть и пр. Ч. 31. На брадѣ-тѣ му щѣшь намѣришъ, и отъ бѣдный вечеръ отъ медѣ-тѣ, и отъ Великденъ отъ лайце-то. Казвать